

En un entorn on tothom coneix una dansa, és fàcil integrar persones noves i que l'aprenguin. Quan la proporció és a la inversa, costa més.

Explicar què fem és difícil. Mostrar-ho és més fàcil; cal organitzar més ballades en llocs visibles.

Com podem ajudar a què la gent no tingui vergonya d'afegir-se a ballar en les ballades participatives?

És important el gest de convidar, d'estirar el braç cap a qui està observant i intuïm que vol ballar.

L'aparent contradicció entre integrar persones no instruïdes i la fidelitat als gèneres de ball, és una falsa dicotomia: poden coexistir i és sa que coexisteixin.

Cada gènere de ball s'inclou dins un codi. El codi, ben entès, ho permet tot: variar, simplificar, improvisar... Però estem desarrelats i desconeixem els codis.

Com a societat hem de posar en valor aquest model participatiu de fer festa, enfront dels models consumistes.

Somiem que la gent torni a celebrar ballant.